Egy tökéletes Fiú sok fiúért

Isten Fia leszállt az emberek közé, és egy kevés időre kisebbé lett az angyaloknál. Útjáról ez van megírva:

„Azt pedig, a ki egy kevéssé kisebbé tétetett az angyaloknál, Jézust látjuk a halál elszenvedéséért dicsőséggel és tisztességgel megkoronáztatva, hogy Isten kegyelméből mindenkiért megízlelje a halált. Mert illett, hogy az, a kiért minden és a ki által minden van, sok fiat vezérelvén a dicsőségre, az ő üdvösségük fejedelmét szenvedések által tegye tökéletessé.” (Zsidók 2:9–10)

Illett. A Fiú szenvedése nem véletlen volt. Mögötte Isten vágya áll, hogy „sok fiat vezéreljen a dicsőségre”. Hogy odavezesse őket, előbb a Fiúnak, az ő fejedelmüknek kellett tökéletessé lennie.

Ezen az úton könnyek is hullottak:

„A ki az ő testének napjaiban könyörgésekkel és esedezésekkel, erős kiáltás és könnyhullatás közt járult ahhoz, a ki képes megszabadítani őt a halálból, és meghallgattatott az ő istenfélelméért, ámbár Fiú volt, megtanulta azokból, a miket szenvedett, az engedelmességet; és tökéletességre jutván, lőn az örök üdvösség szerzője mindazoknak, a kik neki engedelmeskednek.” (Zsidók 5:7–9)

A Fiú nem csak önmagáért járta végig ezt az utat. Utat nyitott „mindazoknak, a kik neki engedelmeskednek”. Itt látszik meg, mire teremtetett az ember. Isten országa nem csupán megbocsátást nyert szolgákra vár. Isten olyan fiakat akart, akik hasonlóvá lesznek a Fiúhoz. Az emberrel kapcsolatos célja a szeretetben való tökéletesség, és ezt ő maga munkálja bennünk, a mi engedelmességünkkel együtt.

De mit jelent az, hogy tökéletes? Az Úr Jézus megadta a mértéket:

„Legyetek azért ti tökéletesek, miképen a ti mennyei Atyátok tökéletes.” (Máté 5:48)

Ezek a szavak tanácsnak tűnnek, de parancsot jelentenek. A mérték nem akármilyen tökéletesség, hanem maga az Atya. Az Atyáról pedig ezt írja János:

„A ki nem szeret, nem ismerte meg az Istent; mert az Isten szeretet.” (1János 4:8)

Ezért az a tökéletesség, amelyre Isten elhív, tökéletesség a hosszútűrésben, a jóságban, a szelídségben és a szeretetben. Isten már a világ megalapítása óta ezt gondolta el: hogy az ember eljusson a tökéletességre.

Így kapcsolódik össze a Fiú útja a fiak céljával. Az Atya tökéletes. A Fiú, miután szenvedett, tökéletessé lett. Azokról a fiakról pedig, akiket a dicsőségre vezet, János ezt írja:

„És még nem lett nyilvánvalóvá, mikké leszünk; de tudjuk, hogy ha nyilvánvalóvá lesz, hasonlókká leszünk ő hozzá; mert meglátjuk őt, a miképen van.” (1János 3:2)

Hogy hozzá hasonlók legyünk: ez a cél. A parancsolatoknak és az Ige megtartásának éppen ez a célja: hogy eljussunk a szeretetig.

De miért kellett mégis eljönnie a Fiúnak, és szenvedéseken átmennie? Mert semmi, ami azelőtt volt, nem vihette el oda az embert:

„Ha tehát a Lévi nemzetségéből való papság által volna a tökéletesség (mert a nép e mellett nyerte a törvényt), mi szükség volt még arra, hogy Melkisédek rendje szerint más pap támadjon, és ne Áron rendje szerint neveztessék?” (Zsidók 7:11)

Ha a tökéletesség másképpen is elérhető lett volna, az Úr Jézusnak nem kellett volna eljönnie. Az ember nagy szükséglete a tökéletesség volt. A fejedelem pedig, aki könnyeken ment át, nem maradt a múltban:

„Annakokáért üdvözítheti is teljesen azokat, a kik általa járulnak Istenhez, mert mindenkor él, hogy esedezzék érettük.” (Zsidók 7:25)

Él, és közbenjár értünk, mégpedig azzal a céllal, hogy elvigyen bennünket arra az érettségre, amelyre öröktől fogva rendeltettünk.

De hogyan juthat el egy ember ilyen célhoz? Nem a maga erejéből. Isten maga munkálkodik a fiaiban, és ezt többféle úton teszi. Először az Igéje által:

„A teljes írás Istentől ihletett és hasznos a tanításra, a feddésre, a megjobbításra, az igazságban való nevelésre, hogy tökéletes legyen az Isten embere, minden jó cselekedetre felkészített.” (2Timótheus 3:16–17)

Isten emberének nem csak a halála után kell tökéletessé lennie, hanem már most, hogy alkalmas legyen arra a jó cselekedetre, amelyet ma kell elvégeznie.

Az Ige nem egyedül munkálkodik. Vele együtt munkálkodik a Szentlélek is:

„Mi pedig mindnyájan, az Úrnak dicsőségét fedetlen arczczal szemlélvén mint egy tükörben, ugyanazon ábrázatra elváltozunk dicsőségről dicsőségre, mint az Úrnak Lelke által.” (2Korinthus 3:18)

Amit ebben a tükörben látunk, az az Úr szépsége, a Lélek pedig ugyanarra az ábrázatra változtat el minket. A tökéletes Fiú az a minta, amely szerint a fiak formálódnak.

És mivel sok fiúról van szó, nem csak egyről, Isten a gyülekezet által is munkálkodik:

„És ő adott némelyeket apostolokul, némelyeket prófétákul, némelyeket evangélistákul, némelyeket pedig pásztorokul és tanítókul, a szentek tökéletesbítése czéljából a szolgálat munkájára, a Krisztus testének építésére: míg eljutunk mindnyájan az Isten Fia hitének és megismerésének egységére, érett férfiúságra, a Krisztus teljességével ékeskedő kor mértékére.” (Efézus 4:11–13)

A mi részünk a gyülekezetben az, hogy hűek maradjunk az igazsághoz, és növekedjünk a szeretetben, amíg el nem jutunk ahhoz, aki a Fej, a Krisztushoz.

Marad mindenkinek a maga része. A Fiú megtanulta az engedelmességet, és az üdvösség, amelyet szerzett, azoké, akik neki engedelmeskednek. János megmutatja, hová vezet ez az engedelmesség:

„A ki pedig megtartja az ő beszédét, abban valósággal teljessé lett az Isten szeretete. Erről ismerjük meg, hogy ő benne vagyunk.” (1János 2:5)

Ez nem szép kép csupán, hanem valami, aminek meg kell történnie mindegyikünkkel. Az Isten által elkezdett munka pedig nem marad befejezetlenül:

„Meg lévén győződve arról, hogy a ki elkezdette bennetek a jó dolgot, elvégzi a Krisztus Jézus napjáig.” (Filippi 1:6)

Ez az ige Isten munkájáról szól. Az ember része, ahogyan János megmutatja, az, hogy megtartsa az ő beszédét. Az ember nem egyedül munkálkodik, de elvégzi a maga részét azzal, hogy mindvégig megmarad az engedelmességben. Akkor Isten elvégzi a munkáját, és az tökéletes lesz.

A Fiú könnyeken és szenvedéseken ment át, hogy sok fiút vezessen a dicsőségre. Még nem érkeztünk meg, de a cél ott van előttünk, és aki közbenjár értünk, él. Tekints az ő szépségére, és ne elégedj meg a kezdettel! Tartsd meg az ő beszédét napról napra, hogy Isten szeretete teljessé legyen benned. Segítsen meg az Úr, hogy megmaradjunk az engedelmességben!

Sursa: *Egy tökéletes Fiú sok fiúért* — Tiszta Ige
tisztaige.hu/cikkek/egy-tokeletes-fiu-sok-fiuert